

hele Omraade i og for sig hensigtsmæssigste Taxt-system og Befordringsregler til at ligge udenfor det givne Kommissorium. Det blev under Sagens videre Bearbejdelse endvidere klart, at det vilde være særdeles vanskeligt under de forhaandenværende Forhold at tilvejebringe et tilfredsstillende Forslag til fælles Taxter for Statsbanernes hele Omraade, ei alene for Samfærdjelen indenfor de tvende Banekomplekser, men ogsaa for Samfærdjelen imellem disse indbyrdes.

Bansfelighederne ved Tilvejebringelsen af saadanne fælles Taxter hidrørte for en væsentlig Del fra de bestaaende Bestyrelsesforhold med tvende sideordnede Direktorater, og da det ved de anstillede Undersøgelser og foretagne Beregninger havde viist sig, at en ligefrem Overførelse af de for de jydsk-sjyenske Statsbaner gjældende Taxter paa de sjællandste Statsbaner, forudsat at de lavere Taxter ikke maatte fremkalde en forøget Færdjel, vilde medføre en betydelig Indtægtsformindskelse, der muligvis kunde opfordre til en fornyet almindelig Overveielse af Sagen, fandt Kommissionens Flertal, at det fra et almindeligere Synspunkt stillede sig som meget ønskeligt, at hele Taxtspørgsmaalet kunde stilles i Bero, indtil der var truffet Bestemmelse om en ny Organisation for Statsbanenettet i det Hele og tilvejebragt Enhed deri, for at den nye Bestyrelse da kunde udarbejde Forslag til nye fælles Taxter og fælles Befordringsregler, hvilket Kommissionens Flertal fandt saa meget mindre Betænelighed ved at anbefale, som det var det bekjendt, at der af Ministeriet var truffet Foranstaltninger til at forberede en saadan Organisation.

Subsidiært foresloges det, at man paa Grund af disse Forhold skulde indskrænke sig til for Tiden at bringe de sjællandste Taxter i saa nøie Overensstemmelse med de jydsk-sjyenske Taxter, som de særlige sjællandste Forhold maatte tilstede, men iøvrigt at lade disse i alt Væsentligt forblive uforandrede og ligeledes at bibeholde de gjennemgaaende Taxter for Befordringen imellem de tvende Banekomplekser med saadanne enkelte Modifikationer, som maatte blive en nødvendig Følge af de eventuelle Taxtnedsættelser. Den derved fremfaldte Tilstand maatte vel ifkun kunne anses for midlertidig, indtil det kunde blive muligt senere under forandrede Forhold at tilvejebringe nye fælles Taxter og fælles Befordringsregler for hele Statsbanenettets Omraade, men den maatte dog antages i det Væsentlige at fyldestgjøre, hvad der tilsigtedes, nemlig at Staten paa sine sjællandste Baner skulde præstere Befordringen omtrent for den samme Betaling og efter de samme almindelige Regler som paa sine jydsk-sjyenske Baner.

Angaaende disse Forslag henvises iøvrigt til Kommissionens Forhandlingsprotokol (for Mødet den 16de Februar 1882), som vedlægges under Bilagene Nr. 6—7.

Ministeriet fandt det imidlertid ikke foreneligt med de Hensyn, der skyldtes Befolkningen paa Sjælland, at stille Taxtsagen i Bero, indtil Spørgsmaalet om Organisationen af Banernes fremtidige Bestyrelse havde fundet sin Afgjørelse, idet Ordningen af denne Sag ifølge dens hele Bestaafenhed vilde kræve længere Tid, og Ministeriet approberede derfor efter Omstændighederne Kommissionens ovennævnte subsidiære Forslag (se herom Bilag Nr. 6 for Mødet den 17de Februar 1882).

I Genhold til den saaledes trufne Bestemmelse ere „Taxter og Taxtregulativ for de sjællandste Statsbaner“ af 1ste August 1882 og „Tillæg til Reglement for Befordring“ af 1ste August 1870, hvoraf Exemplarer vedlægges under Bilagene Nr. 8 og 9, udarbejdede, efterat det specielle Grundlag derfor havde været forhandlet, dels skriftligt, dels mundtligt i flere af Kommissionens Møder, hvorom henvises til Bilagene Nr. 10 og 11 samt Forhandlingsprotokollen, Bilag Nr. 6 og 7, over de den 17de Februar og 13de Mai afholdte Møder.

Angaaende Enkelthederne med Hensyn til de nye Taxter og Taxtregulativ bemærkes iøvrigt Følgende:

A. Personbefordringen.

Af Sammenstillingen Side 5 i Bilag Nr. 1 vil det ses, at den tidligere bestaaende Forsjel imellem Grundtaxterne for Enkelt-Billetter i Sylland og Sjn og paa Sjælland ikke var af særdeles stor Betydning, men hovedsagelig indskrænkede sig til Afstande paa indtil 5 Mil, samt at Minimalhatsen paa Sjælland endogaa var henholdsvis 15, 10 og 5 Ore mindre for de respektive Taxtklasser end i Sylland-Sjn.